

Fekete István hova került, talán Zsámbékra, de az tény, hogy 1955-ben Budapestről, a Madártani Intézetből keltezte lapját Kunszentmártonba.

Az ereklyeként őrzött postai levelezőlap ízléses, szinte rajzolt betűkkel telerótt sorai azt bizonyítják, hogy az író évek múltán is tartotta a kapcsolatot egykori munkatársaival:

Bíró János tanf. v. igazgató

Kunszentmárton, Szentesi út 1., Mezőgazd. Szakiskola

Kedves János! Egy telefonüzeneten kívül semmit nem tudok rólatok, pedig érdekelne! Hát mi van? Légy szíves részletesen informálni magadról s az ott lévő holmikról is. A gondnok elment? Ki őrzi az iskolát? Már háromszor is úgy volt, hogy megyünk, de mindig eltelt a dolog, pedig már szeretném a még ott maradt holmijaimat is hazahozni. Szóval: írj!!

Sziből üdvözlő: Fekete István

Ifj. Molnár András később gyakran felkereste az író budapesti otthonában. Érdekes apróság, hogy Fekete István nem szeretett telefonálni: „Inkább gyere fel!” – mondta ifjú barátjának.

Évtizedek teltek el az író távozása óta. Kunszentmárton polgárai kötelességüknek érzik, hogy ápolják Fekete István emlékét, őrizzék szellemi hagyatékát. Az emléktáblán kívül szó van arról, hogy utcát is neveznek el róla, olyat, amelyik a Körös partjára torkollik.

Természetszeretettel, emberi tartást, egyeneslelkűséget tanulhatunk Fekete Istvántól, akiről a 80 esztendő Molnár Bandi bácsi így nyilatkozott a beszélgetés végéztével: „Nála nagyobb embert nem ismertem!”

HÍREK

Borsodnádásd község, melyet 1903 előtt hivatalosan Nádásdnak neveztek, a határában elterülő nagy kiterjedésű nádásról kapta a nevét. A falu nevében olvasható *d* betű nem más, mint helynévképző. A borsod-gömöri határhegyeken, a Hó-

dos-patak partján, a Vajdavár nevű magaslat tövében jött létre a község, melynek első birtokosa a Bél nemzetség. Ez kun eredetű törzs, illetve család volt. Utánuk következtek a Tiboldok, az Őrsűr nemzetség felsőborsodi ága, majd ezek lányági leszármazottja, a Darócziak, kik a tatárjárás után a helységről a Nádásdi nevet vették fel. Az 1241. április 11-én éjjel Muhinál elszenvedett vereség után IV. Béla király a tatárok elől menekülve, ezen a vidéken is bolyongott, amit az utókor a határbán lévő kápolnával jelölt meg.

A községnek ma is működő gyára van. A lemezgyárat a rima-murányvölgyi vasműgyesület, mint az ózdi vasgyár leányvállalatát alapította 1861-ben. Volny József a Rima-Murányi Vasmű Egylet főfelügyelője 1861. október 7-én Ózdon tartott közgyűlésen terjesztette elő javaslatát a nádásdi gyár építésére vonatkozóan. Ezen javaslat alapján a közgyűlés elhatározta, hogy felépíti a nádásdi lemezgyárat.

A gyár 1864 áprilisában finomvasgyártással kezdte meg üzemét, 1865-1866-ban már teljes üzemmel működött. Ekkor 19 190 mázsa hengerelt vasat és 4140 mázsa lemezt termelt. 1864 áprilisában az igazgatóság Volny főfelügyelő iránti elismerését és köszönetét a következő szavakkal örököltette meg a társulat közgyűlési jegyzőkönyvében: „Ezen napokban általunk meglegedéssel átvizsgált nádásdi gyár felállításánál, s összevágó felszerelésénél, midőn Volny József főfelügyelőnek hatásos szakismeretét, kitartó szorgalmát s fáradozását dicsérettel megemlítenék, biztos reményünket fejezzük ki az iránt, hogy ezen gyár felépítésébe és üzemünk jövendelmegteremtésénél háladatos factorul fogja magát bizonyítani. Tudatjuk azt is, hogy az összevágólag működő nádásdi gépeket előállító Dauczenberg Iván gépész részére 100 Ft jutalom kifizetését megrendeltük.” (KM)